

Bakkerstraat

Rbsl. 28 januari 1919; voorstel B en W 2 april 1913.

Genoemd naar ingenieur Bakker uit Haarlem, mede-uitvinder van het "Eeuwige licht", de verlichting voor de eerste lichtopstand op de koppen van de pieren aan de monding van het pas geopende Noordzeekanaal.

Opening Noordzeekanaal in 1876. Navigatie-hulpmiddelen voor de binnenvarende schepen waren nodig, zoals:

- een telegraafdienst (1877)
- de seinpost (1877; Semafoor, op z'n IJmuidens: Simmesfoor of Siemesfoor) waarmee overdags met gekleurde bollen en kegels en 's nachts met gekleurde lampen voor de schepen belangrijke informatie werd doorgegeven, zoals het waterpeil in de haven; ook werd indien nodig de stormbal gehezen
- de vuurtorens: de binnen- en buitentoren vanaf zee op één lijn gezien gaven een route voor het tussen de pieren door binnenvaren; de lichten in beide vuurtorens konden pas in februari 1879 worden ontstoken;
- de geleidelichten op, en de lichtopstanden op de uiteinden van de Noorder- en de Zuiderpier, ter ondersteuning van het in het donker tussen de pieren door manoeuvreren.

(NB resterende tekst is letterlijk overgenomen uit de bronnen; bewerking noodzakelijk!)

Wat de lichtopstanden betreft zocht men lange tijd een oplossing voor het praktische probleem dat het bij slecht weer moeilijk en zelfs levensgevaarlijk was voor iemand om dagelijks naar de uiteinden van de pier te gaan om de olielampen bij te vullen.

Bovendien: vind maar 's zo iemand. Een oplossing werd gevonden in een uitvinding van het Haarlems ingenieursbureau Bakker samen met het Leidse ingenieursbureau van Creighton: een systeem waarbij de brandstoftoevoer tot de petroleumverlichting werd geregeld met een vlotter. Hiermee kon een lamp ongeveer 300 uur (andere bronnen vermelden 20 dagen) zonder menselijke tussenkomst blijven branden. Het systeem werd eerst geprobeerd op de vuurtoren van Scheveningen en op 10 december 1879 werden de lampen, geplaatst in de lichtopstanden op de IJmuider pieren, voor het eerst ontstoken. Al snel kreeg bij de zeevarenden dit licht op de kop van de pieren de naam het "Eeuwige licht". In 1881 werd het verlichtingssysteem nog verder verbeterd. Bakker en Creighton kregen voor hun uitvinding f 15.000, — betaald.

Een poëtische visserman uit Middelharnis, vermoedelijk een Maarten van Delft, die met zijn zeilsloep Titia Jacoba regelmatig de tussen de pieren door vaart om beschutting te zoeken bij de monding van het nieuwe Noordzeekanaal

*Zie ik de witte blinkers in het duin verschijnen
En dan de Semafoor in al haar kleurenpracht.
Als langzaam aan het lichtje van de Brulboei gaat verdwijnen,
Dan zingt mijn hart: "De haven van IJmuiden wacht!"
Passeer ik dan het "eeuwige licht" aan bakboord,
Dan weet ik....de veiligheid voor ons is daar!
Want zonder vuren is binnenlopen zelfmoord;
Voor elke zeeman is dit duidelijk en klaar.*

*Moest ik voorheen de dag op zee afwachten:
Nu houd ik aan - ook 's nachts - op Hollands kust
En in IJmuiden hoef ik ook niet lang te smachten,
Omdat ik...o zo graag - een ouwe klare lust!*

*Met dank aan de Werkgroep Straatnamen Onderzoek van de Historische Kring Velsen.
Contactpersoon van de werkgroep is Erik Baalbergen, e-mail: velisena@quicknet.nl,
website www.hier.is/velisena*

*Bronnen: "Eene plaats van grooten omvang. 1876 –1976 Honderd jaar IJmuiden en het
Noordzeekanaal", Theun de Vries, Dick Schaap, Siebe Roll, 1976. "Het Geheim van
IJmuiden", Ko van Leeuwen, IJmuiden, 2001. Archief van Kennemerland (Secretarie
Velsen).*

© 2006 Werkgroep Straatnamen Onderzoek van de Historische Kring Velsen.
Dit artikel mag uitsluitend gebruikt worden voor de rubriek Straat in Beeld in de IJmuider
Courant en voor publicaties door de Werkgroep Straatnamen Onderzoek van de
Historische Kring Velsen.

*Opgesteld Erik Baalbergen 04-12-2005.
Overige bron: Bles voor de Kop, hfdtstk 2*